

گزارش یک مورد از سرورسیست آدنومای پارا اوارین در دختر خانم ۱۹ ساله با تظاهر نئوپلاسم خوش خیم تخمدان

نرگس مسلمی زاده (M.D.)⁺ سپیده پیوندی (M.D.)^{*}

چکیده

این مقاله، گزارش یک مورد نادر از سرورسیست آدنومای پارا اوارین در یک دختر خانم ۱۹ ساله می باشد که به دلیل بزرگی شکم مراجعه کرده بود. در معاینه بیمار توده ای با قوام کیستیک تمام شکم را پر کرده بود. سونوگرافی و سی تی اسکن وجود یک کیست بسیار بزرگ را گزارش کرد. تشخیص اولیه با توجه به بزرگی آن، موسینوس سیست آدنومای تخمدان و جراحی نشان دهنده منشاء اکسترا اوارین آن بود. این تومورها می توانند مزوتلیالی باشند و یا از مجاری مزونفریک و یا پارامزوفنریک منشاء بگیرند. پارگی، تورشن، درد، بزرگی شکم و بدخیمی از عوارض این کیست ها می باشد.

واژه های کلیدی: کیست های پارا اوارین، سیست آدنوما، نئوپلاسم

مقدمه

(۴،۳). خونریزی، پیچ خوردگی، پارگی یا عفونت ثانویه از عوارض نا شایع این کیست ها می باشند (۱). در اکثر مواقع بدون علامت هستند (۵) ولی ممکن است بیمار با علائم درد شکم، اختلال قاعدگی و یا افزایش قطر شکم مراجعه نماید. علائم به علت جابجایی ارگان های لگن توسط کیست به وجود می آیند (۲). این کیست ها نسبت به درمان های هورمونی مقاوم هستند، درمان موارد علامت دار جراحی است. اندازه کیست در طول سیکل قاعدگی تغییر نمی کند (۳،۱). بیماری که معرفی می گردد به علت بزرگی شکم و با احتمال وجود آسیب به پزشک متخصص داخلی ارجاع شده بود. کیست های پارا اوارین

کیست های پارا اوارین ۱۰ درصد توده های آدنکس را تشکیل می دهند (۱). و به طور اختصاصی در رباط پهن رحم و در مزوسالپنکس، بین تخمدان و لوله فالوپ یافت می شوند. این کیست ها در گروه سنی وسیعی دیده می شوند ولی در دهه سوم و چهارم از شیوع بیش تری برخوردار هستند (۲).

اندازه کیست ها متغیر بوده و کیست های بزرگ در زنان جوان تر شایع تر است. به ندرت ممکن است کیست ها دو طرفه و یا متعدد باشند. در سونوگرافی، کیست های پارا اوارین اغلب به صورت یک کیست تک حفره ای، با جدار نازک و فاقد اکوی داخلی مشاهده می شوند

* متخصص زنان و زایمان، فلوشیپ نازایی، عضو هیأت علمی (استادیار) دانشگاه علوم پزشکی مازندران

⁺ مؤلف مسئول: ساری- بلوار امیر مازندرانی، مرکز آموزش درمانی امام خمینی (ره)

تاریخ دریافت: ۸۴/۸/۱ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۸۴/۹/۱ تاریخ تصویب: ۸۵/۶/۲۹

با اندازه‌ای که در این بیمار وجود داشت بسیار نادر هستند و تاکنون به مواردی از آن در متون اشاره شده است (۱۰-۶).

معرفی بیمار

بیمار دختر خانمی است ۱۶ ساله که به دنبال گرفتن رژیم غذایی و کاهش وزن، متوجه بزرگی و پری شکم خویش شده بود. بیمار سابقه قبلی چنین مشکلی را نداشت. اختلال قاعدگی وجود نداشت. سابقه بیماری طبی و جراحی نیز منفی بود. خاله بیمار در سن ۲۱ سالگی دچار کیست بزرگ تخمدان به اندازه ۳۰ سانتیمتر شده بود که در حین بارداری، با عمل جراحی خارج شده بود. در معاینه بیمار، علایم حیاتی نرمال بود و توده‌ای بسیار بزرگ با قوام نرم در شکم لمس می‌شد، که کل شکم را اشغال کرده و به استخوان جناغ می‌رسید. در معاینه ژنیکولوژی پرده بکارت سالم و نرمال بود. سونوگرافی توده‌ای کیستیک و بزرگ را گزارش نمود که تا زیر دیافراگم کشیده شده بود. مایع آزاد در لگن وجود نداشت. سی‌تی‌اسکن یافته‌های سونوگرافی را تایید کرد ولی به علت بزرگی توده تعیین منشأ آن مقدور نبود. تست‌های CBC و عملکرد کلیوی، کبدی، تومورمارکرهای تخمدان نرمال بودند. بیمار با شک به نئوپلاسم خوش خیم تخمدان از نوع سروز و با احتمال بیش‌تر تومور موسینوس، کاندید لاپاراتومی شد. جدار شکم به طور طولی در زیر ناف باز شد. در مشاهده حفره شکم کیستی با جدار نه چندان نازک تمام حفره صفاقی را از زیر دیافراگم تا کف لگن پر کرده بود. سطح کیست کاملاً صاف بود، چسبندگی به اطراف وجود نداشت و آسیت مشاهده نشد. برشی به طول ۳ میلی‌متر در روی جدار کیست ایجاد شد و با ساکشن اقدام به تخلیه محتویات کیست شد. حدود ۸ لیتر مایع شفاف به رنگ سبز روشن با ساکشن خارج گردید به دنبال خارج

کردن این مقدار مایع، در حالی که کیست هنوز حاوی ۲ تا ۳ لیتر مایع بود از شکم خارج گردید. کیست در ناحیه مزوسالپنگس راست قرار داشت. تخمدان سمت راست کاملاً طبیعی بود و فقط به علت مجاورت با کیست تا حدی کشیده و طولیل شده بود. لوله فالوپ راست کاملاً طولیل و نازک شده و بر روی جدار کیست کشیده شده بود به طوری که قسمت انتهایی و نیز فیمبریا از بین رفته و قابل مشاهده نبود. اقدام به جداسازی کیست از مزو شد و دیواره کیست به همراه محتویات آن جهت پاتولوژی ارسال شد.

به علت بزرگی کیست و تخریب لوله، قسمتی از لوله فالوپ درگیر شده نیز همراه با کیست خارج گردید هموستاز انجام شد و مزوسالپنگس ترمیم گردید. سالپنگوپلاستی نیز در انتهای لوله باقی مانده انجام شد. رحم و لوله و تخمدان چپ نرمال بودند و پری‌توان جداری کاملاً طبیعی به نظر می‌رسید.

بیمار در روز سوم پس از جراحی با حال عمومی خوب مرخص شد و در پیگیری به مدت یکسال پس از انجام عمل جراحی موردی از عود مشاهده نشد. پاتولوژیست کیست پارااوارین راست با مشخصات سروزسیست آدنومای خوش خیم را گزارش نمود.

بحث

توده‌های لگن یا قسمت تحتانی شکم ممکن است به صورت توده‌های کیستیک و یا توپر تظا هر یابند. این توده‌ها می‌توانند از رحم، سرویکس، آدنکس‌ها و یا از سایر ارگان‌ها مثل مجاری ادراری تناسلی و یا روده مشتق شوند. در پاره‌ای از موارد سیستم عصبی عضلانی و یا سیستم عروق لنفاتیکی منشأ بروز این توده‌هاست. کیست‌های پارااوارین در تشخیص افتراقی با کیست‌های تخمدان مطرح می‌شوند. این کیست‌ها در مزوسالپنگس و در ناحیه‌ای بین ناف تخمدان و لوله به وجود

می آیند (۱۱). براساس نوع سلول‌های تشکیل دهنده جدار کیست، سه نوع عمده از کیست‌های پارااوارین توصیف شده‌اند. ۶۸ درصد کیست‌های پارااوارین منشأ مزوتلیال، ۳۰ درصد پارامزوفریک و ۲ درصد منشأ مزوفریک دارند (۱۶، ۱۵، ۱۱). کیست‌های پارااوارین تیپ مزوتلیال از نوع کیست‌های احتباسی هستند که از مزوتلیوم لگنی منشأ می‌گیرند و دارای اپی تلیوم مسطح در جدار کیست می‌باشند. کیست‌های پارامزوفریک از اپی تلیوم منشوری شکل و مژکدار و ترش‌حی یا اپی تلیوم مکعبی خاص بافت‌های پارامزوفریک تشکیل می‌شوند (۱۳، ۲، ۱). کیست‌های مزوفریک از مجاری مزوفریک یا بقایای لوله‌ای منشأ می‌گیرند و توسط اپی تلیوم مکعبی یا مسطح پوشیده می‌شوند (۸). سائز کیست‌ها متغیر است و کیست‌های بزرگ در زنان جوان‌تر شایع‌تر هستند. تغییرات نئوپلاستیک در ۲ درصد کیست‌ها رخ می‌دهد. از نظر پاتولوژی این تومورها ممکن است ماهیت سرورسیت آدنوما، سرورزآدنوفیروما، پاپیلری سرورز آدنوکارسینوما و سیست آدنوما کارسینوما را داشته باشند. نئوپلاسم‌ها ممکن است در کیست‌هایی به کوچکی ۴ سانتی‌متر نیز دیده شوند (۲، ۱). خوشبختانه بیشتر تومورهایی که از کیست‌های پارااوارین منشأ می‌گیرند از نوع تومورهای سرورز خوش‌خیم هستند (۱۷). تومورهای بدخیم اپیتلیالی پارااوارین اولیه نادر هستند. DeAreia Alfa و همکاران (۲۰۰۴) بیماری را معرفی کردند که به علت بزرگی شکم و درد لگن مراجعه نموده بود، بررسی‌های قبل از عمل و تومور مارکرها در این بیمار نرمال بودند، درحین عمل جراحی یک کیست بزرگ همورژن به اندازه ۱۶×۱۶ cm وجود داشت که برداشته شد، نکته پاتولوژیک دیگری مشاهده نشد ولی بعد از عمل، پاتولوژیست سرورسیست آدنوکارسینوما را گزارش نمود که نهایتاً منجر به لاپاراتومی مجدد بیمار و انجام مراحل staging شد (۱۶).

قبل از DeAreia نیز ۳۵ مورد این تومورها در متون مختلف شرح داده شده که ۲۶ مورد آنها سرورسیست آدنوکارسینوما بوده است (۱۹-۱۷). بدخیمی در زنان جوان شایع‌تر است (۱۶). در یک بررسی که به صورت گذشته نگر (۱۹۹۰) انجام شد در هیچ یک از موارد، بدخیمی قبل از جراحی و بعد از بررسی‌های هیستولوژیک تشخیص داده نشد (۱۷). به نظر می‌رسد که عمده‌ترین نقش قبل از جراحی به عهده رادیولوژیست است که باید قرارگیری کیست در خارج از تخمدان را تعیین نماید و سپس ماهیت خوش‌خیم یا بدخیم تومور را مشخص کند. برای اثبات ماهیت خارج تخمدانی یک کیست، باید تخمدان به صورتی کاملاً معجزاً از ضایعه دیده شود و این معیار هم در مورد کیست‌های پارااوارین نئوپلاستیک و هم غیرنئوپلاستیک هر دو قابل استفاده است (۲۱، ۲۰). Kim و همکاران معیارهای دیگری را پیشنهاد کرده‌اند و معتقد هستند تخمدانی که در کنار کیست قرار گرفته است باید شکل و نمای نرمال داشته و تغییر شکل نداشته باشد (۲۲). ولی عده زیادی این معیار را برای تشخیص منشأ اکستراوارین کیست کافی نمی‌دانند (۲۱، ۲۰). در مطالعه Michel و همکاران که به صورت گذشته نگر انجام شد سونوگرافی در ۱۴ درصد موارد و MRI در ۲۵ درصد موارد قرارگیری کیست پارااوارین را جدا از تخمدان نشان داده بود و وقتی از هر دو روش با هم استفاده شد دقت تشخیصی به ۲۹ درصد رسید (۲۳). این میزان تشخیص برای کیست‌های کوچک و متوسط است. Kishimoto هم در بررسی خود نشان داد که MRI در تشخیص کیست‌های پارااوارین روش موثری است (۲۴). در بیمار مورد مطالعه، به دلیل بزرگی بیش از حد کیست، نه در سونوگرافی و نه در سی‌تی اسکن تخمدان جدا از کیست گزارش نشده بود و تنها پس از خارج ساختن مقدار زیادی مایع از داخل کیست و بیرون آوردن آن از شکم مشخص شد که تخمدان

چرخش از دیگر عوارض کیست‌های پاراوارین است. Daynaweinert و همکاران (۱۹۹۷) موردی از آن را در یک خانم ۱۵ ساله با کیست‌های پاراوارین دو طرفه گزارش نمودند (۱۲). بزرگی شکم از دیگر علل مراجعه بیماران است (۷-۵) که در این بیمار نیز تنها علت مراجعه بود.

از نظر پاتولوژی سرورسیست آدنومای اکستراوارین شبیه نئوپلاسم‌های سرور تخمدان هستند (۱۸). و به دلیل احتمال بروز بدخیمی در آنها لازم است که جراح در حین عمل به وجود وژتاسیون‌های سطحی در تومور، چسبندگی به اطراف و وجود آسیت توجه داشته باشد و باید تمام دقت خویش را برای ارزیابی حین عمل به کار گیرد.

سالم است و کیست منشاء پاراوارین دارد.

در بیش‌تر متون رادیولوژی ذکر شده که وجود برجستگی‌های پاپیلاری در داخل کیست احتمال بدخیم بودن آن را مطرح می‌نماید. Buy (۲۵) و همکاران در مطالعه خود با استفاده از سونوگرافی داپلر رنگی نشان دادند که برجستگی‌های پاپیلاری خوش خیم با هر اندازه‌ای که باشند فاقد جریان رنگی هستند در حالی که برجستگی‌های پاپیلاری بدخیم یا بوردرلاین وقتی که اندازه‌ای بیشتر از ۱۰ میلی‌متر داشته باشند این جریان را نشان می‌دهند و با اندازه‌ای کم‌تر از ۱۰ میلی‌متر ممکن است فاقد جریان باشند. بنابراین وجود جریان در برجستگی‌های پاپیلاری می‌تواند به تشخیص احتمالی بدخیمی کمک کند و جراح را برای طراحی یک عمل جراحی وسیع کمک نماید (۲۸-۲۶).

فهرست منابع

1. Athey PA, cooper NB. Sonographic features of paraovarian cyst. *AJR*. 1985; 144: 83-86.
2. Genadry R, Parmley T, woodruff J. The origin and clinical behavior of the paraovarian tumor. *Am. J. obstet. Gynecol*. 1977; 129: 873-879.
3. Alpern MB, Sandler MA, Madrazo BL. Sonographic features of paraovarian cysts and their complications. *AJR*. 1984; 143: 157-160.
4. Kim JS, Woosk, Suh SJ, Moretin LB. Sonographic diagnosis of paraovarian cysts: Value of detecting a separate ipsilateral ovary. *AJR*. 1995; 164: 1441-1444.
5. A voluminous twisted praovarian cyst in a 74 years old patients: case report and review of the literature. Varras M, Akrivis Ch, Polyzos D, Frakala S, Samara Ch. *Clin. Exp. Obstet Gynecol*. 2003; 30(4): 253-6.
6. Ulku Bayar, oya ozcan, Mustafa Basaran, Suat can ulukent, Banu Dogan, Oktay Erden and Selim QAydemir. Giant paraovarian Cyst: case report. *Clin. Pract. Rev*, 2006; (7): 155-158.
7. Giant paraovarian Cyst. *Obstet Gynecol India Vol*. 2006 Jul-Aug; 56(4): 337-339.
8. Letourneur B, Grandjean S, Richard P, Parant O. Management of a giant paraovarian cyst. *Gynecol. Obstet. Fertile*. 2006; 34(3): 239-41.

9. Cevriglu AS, Polat C, Fenkci V, Yilmazer M, Yilmaz S, Dilek ON. Laparoscopic management following ultra sonographic guided drainage in a patient with giant paraovarian cyst. *Surg. End.* 2004; 18(2): 346.
10. Lazarov N, Lazarov L, Angelova M. Paraovarian cyst in an 18-year-old patient. *Akush Ginekolo (sofiia)*. 2000; 40(4): 50.
11. John A. Rock Howard W. Jones, Telinds operative gynecology ninth edition. 2003: 639.
12. Dayna weinert, carlos Sivit, Sheila Berlin, stuart Morrison, Melissa Myers. uhrad. com-pediatric Imaging case of the Day, Roent genRay 1997, case 4.
13. Ravo B, Metwdly N, Pal P, Ger R. Developmental retroperitoneal cysts of the pelvis, a review. *Dis. Colon. Rectum*. 1987; 30: 559-564.
14. Stenbek F, Kauppila A. Development and classification of paraovarian cysts. an ultra sound study. *Gyn. Obstet. Invest.* 1981; 12: 1-10.
15. Seltzer VL, Molhol, fougner A et al. paraovarian cyst adeno carcinoma of low-malignant potential. *Gyn. Oncol.* 1998; 30: 216-21.
16. De Areia ALFA, Frutuoso C, Amaral N, Dias I, De Oliveira C. Paraovarian tumor of borderline malignancy-a case report. *Int. J. Gyn. Cancer*. 2004; 14: 680-682.
17. Altaras MM, Jaffe R, corduba M, Holtzinger M, Bahary C. Primary paraovarian cystadenocarcinoma: clinical and mangment aspects and literature review. *Gyn. Oncol.* 1990; 38: 268-72.
18. Kaur K, Gopalan S, Gupta SK, Dhaliwal IK. paraovarian cystadeno carcinoma: a case report. *Asia. Oce. J. Obst. Gyn.* 1990; 16: 131-5.
19. Liu GX paraovarian cysts. *Zhonghua fu chan ke za zhi* 1990; 25: 226- 8, 253
20. Barloon TJ, Brown BP, Abu-yousef MM, et al. paraovarian and paratubal cysts: preoperative diagnosis. using transabdominal and transvaginal sonography. *J. Clin. Ultrasound*. 1996; 24: 117-122.
21. Korbin C.D, Brown DL, Welch WR. Paraovarian cystadenomas and cystadenofibroma: sonographic characteristics in 14 cases. *Radiology*. 1998; 208: 459-462.
22. Kim JS, Woo SK, Suh SJ, et al. sonographic diagnosis of paraovarian cyst: value of detecting a separate ipsilateral ovary. *AJR. Am. J. Roentgenol.* 1995; 164: 1441-1444.
23. Gohssain MA, Braidly CG, et al. Extraovarian cyst adenomas: ultrasound and MRI findings in 7 case. *J. Comput. Assist. Tomor.* 2005; 26(1): 74-9.
24. Kishimoto K, Ito K, Awaya H, Matsunaga N, Out water EK, Siegelman ES. Paraovarian cyst MR imaging features: *Abdom Imag* 2002; 27(6): 685-689.

25. Buy JN, Ghossain MA, Sciote C, et al. Epithelial tumors of the ovary: CT finding and correlation with US. *Radiology*. 1991; 178: 811-818.
26. Ghossain MA, Buy JN, Ligneres C, et al. Epithelial tumors of the ovary: comparison of MR and CT finding. *Radiology*. 1991; 181: 863-870.
27. Buy JN, Ghossain MA, Hugol D, et al. characterization of adnexal masses: combination of color Doppler and conventional sonography compared with spectral Doppler analysis alone and conventional sonography alone. *AJR A M. J. Rontgenol*. 1996; 166: 385-393.
28. Savelli L, Ghi T, De Iaco P, Ceccarani M, Venturoli S, Cacciatore B. Comparison of transvaginal sonographic and pathological findings to establish diagnostic criteria. *Ultrasound Obstet. Gynecol*. 2006; 28(3): 330-4.
29. Lazarov N, Lazarov L, Angelova M. Parovarian cyst in an 15-year-old patient. *Akush Ginekolog (Sofia)*. 2000; 40(4): 50.

Archive of SID